

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 289

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 noiembrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
140.	— Lege pentru modificarea și completarea Codului penal.....	1-19	
544.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Codului penal.....	19	
★			
141.	— Lege pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.....	20-27	
545.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.....		27
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
123.	— Decizie cu privire la constituționalitatea art. 200 alin. 1 în redactarea adoptată prin Legea pentru modificarea și completarea Codului penal.....		28-31

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Codului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul penal se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Scopul legii penale

Art. 1. — Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, România, suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea statului, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept.“

2. Articolul 21 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Tentativa se sancționează cu o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, fără ca minimul să fie mai mic decât minimul general al pedepsei. În cazul când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 de ani.“

3. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni

Art. 34. — În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndeplinit, se poate adăuga un spor de până la 5 ani;

c) când s-au stabilit numai amenzi, se aplică pedeapsa cea mai mare, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar dacă acest maxim nu este îndeplinit, se poate adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim;

d) când s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se poate adăuga amenda, în totul sau în parte;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, potrivit dispoziției de la lit. b), la care se poate adăuga amenda, potrivit dispoziției de la lit. c).

Prin aplicarea dispozițiilor din alineatul precedent nu se poate depăși totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente.“

4. Articolul 35 alineatul 4 se abrogă.

5. La articolul 37, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

„Există recidivă și în cazurile în care una dintre pedepsele prevăzute la alin. 1 este detențiunea pe viață.“

6. La articolul 37, alineatul 2 devine alineatul 3 și va avea următorul cuprins:

„Pentru stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute în alin. 1 lit. a) și b) și alin. 2, se poate ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută și de legea română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit dispozițiilor legii.“

7. Articolul 39 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. 1 lit. a), pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și pedeapsa aplicată pentru infracțiunea anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor art. 34 și 35. Sporul prevăzut în art. 34 alin. 1 lit. b) se poate mări până la 7 ani.“

8. Articolul 39 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. 1 lit. b) se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndeplinit, în cazul închisorii se poate adăuga un spor de până la 10 ani, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult două treimi din maximul special.“

9. Articolul 39 alineatul ultim se abrogă.

10. Articolul 53 punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. Pedepsele principale sunt:

a) detențiunea pe viață;

b) închisoarea de la 15 zile la 30 de ani;

c) amenda de la 100.000 lei la 50.000.000 lei.“

11. Articolul 53 punctul 2 litera c) se abrogă.

12. În Capitolul III din Titlul III al Părții generale se introduce o secțiune nouă, Secțiunea I, cu denumirea „Detențiunea pe viață“, care va avea următorul cuprins:

„Secțiunea I

Detențiunea pe viață

Regimul detențiunii pe viață

Art. 54. — Detențiunea pe viață se execută în penitenciare anume destinate pentru aceasta sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare.

Regimul executării pedepsei detențiunii pe viață este reglementat în Legea pentru executarea pedepselor.

Neaplicarea pedepsei detențiunii pe viață

Art. 55. — Pedeapsa detențiunii pe viață nu se aplică aceluia care, la data pronunțării hotărârii de condamnare, a împlinit vârsta de 60 de ani. În acest caz, în locul pedepsei detențiunii pe viață se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 25 de ani și pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata ei maximă.

În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei, detențiunea pe viață se înlocuiește cu închisoarea pe timp de 25 de ani.

Liberarea condiționată

Art. 55¹. — Cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberat condiționat după executarea efectivă a 20 de ani de detențiune, dacă este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale.

Condamnatul trecut de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei poate fi liberat condiționat după executarea efectivă a 15 ani de detențiune, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute în alin. 1.

Pedeapsa se consideră executată, dacă în termen de 10 ani de la liberare cel condamnat nu a săvârșit din nou o infracțiune. Dacă în acest interval de timp cel liberat a comis din nou o infracțiune, se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 61.

Calculul pedepsei în caz de comutare sau înlocuire

Art. 55². — În cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii, perioada de detențiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii.“

13. Secțiunea I „Închisoarea“ din Capitolul III al Titlului III din Partea generală devine Secțiunea II.**14. La articolul 59, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:**

„După ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.“

15. După articolul 59 se introduce articolul 59¹, care va avea următorul cuprins:**„Liberarea condiționată în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă**

Art. 59¹. — Cel condamnat pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni din culpă poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, după ce a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin două treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinește și celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Dispozițiile art. 59 alin. 2 se aplică în mod corespunzător, liberarea condiționată nepuținând fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

În cazul în care pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracțiuni săvârșite din culpă și infracțiuni intenționate, se aplică dispozițiile art. 59.

Dispozițiile art. 59 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.“

16. Articolul 60 va avea următorul cuprins:**„Liberarea condiționată în cazuri speciale**

Art. 60 — Condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare.

Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Persoanele prevăzute în alin. 2, condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, pot fi liberate condiționat după executarea unei pătrimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Dacă pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracțiuni săvârșite din culpă și infracțiuni intenționate, se aplică dispozițiile privind liberarea condiționată în cazul infracțiunilor intenționate.

Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoare, care nu se contopesc, fracțiunile de pedeapsă se socotesc în raport cu totalul pedepselor.

În toate cazurile, la calculul fracțiunii de pedeapsă se ține seama de partea din durata pedepsei considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

Dispozițiile art. 59 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.“

17. Articolul 61 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Revocarea este obligatorie în cazul când fapta săvârșită este o infracțiune contra siguranței statului, o infracțiune contra păcii și omenirii, o infracțiune de omor, o infracțiune săvârșită cu intenție care a avut ca urmare moartea unei persoane sau o infracțiune prin care s-au produs consecințe deosebit de grave.“

18. Secțiunea II „Amenda“ din Capitolul III al Titlului III din Partea generală devine Secțiunea III.

19. La articolul 63, alineatele 2, 3, și 4 vor avea următorul cuprins:

„Ori de câte ori legea prevede că o infracțiune se pedepsește numai cu amendă, fără a-i arăta limitele, minimul special al acesteia este de 150.000 lei, iar maximul de 10.000.000 lei.

Când legea prevede pedeapsa amenzii fără a-i arăta limitele, alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult un an, minimul special al amenzii este de 250.000 lei și maximul special de 15.000.000 lei, iar când prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de un an, minimul special este de 350.000 lei și maximul special de 30.000.000 lei.

În caz de aplicare a cauzelor de atenuare sau de agravare a pedepselor, amenda nu poate să depășească limitele generale arătate în art. 53 pct. 1 lit. c).“

20. Articolul 64 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice;“

21. Articolul 67 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Degradarea militară se aplică în mod obligatoriu condamnaților militari și rezerviști, dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață.“

22. Articolele 68, 69 și 70 se abrogă.

23. Articolul 71 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor arătate în alineatul precedent din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.“

24. La articolul 76 alineatul 1, literele e) și f) vor avea următorul cuprins:

„e) când minimul special al pedepsei închisorii este de 3 luni sau mai mare, pedeapsa se coboară sub acest minim, până la minimul general, sau se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 300.000 lei, iar când minimul special este sub 3 luni, se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 200.000 lei;

f) când pedeapsa prevăzută de lege este amenda, aceasta se coboară sub minimul ei special, putând fi redusă până la 150.000 lei în cazul când minimul special este de 350.000 lei sau mai mare, ori până la minimul general când minimul special este sub 350.000 lei.“

25. La articolul 76, alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

„În cazul infracțiunilor contra siguranței statului, infracțiunilor contra păcii și omenirii, al infracțiunii de omor, al infracțiunilor săvârșite cu intenție care au avut ca urmare moartea unei persoane, sau al infracțiunilor prin care s-au produs consecințe deosebit de grave, dacă se constată că există circumstanțe atenuante, pedeapsa închisorii poate fi redusă cel mult până la o treime din minimul special.

Când există circumstanțe atenuante, pedeapsa complementară privativă de drepturi, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.“

26. Articolul 77 va avea următorul cuprins:

Art. 77. — Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață, dacă există circumstanțe atenuante, se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 de ani.“

27. Articolul 78 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 5 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult jumătate din maximul special.“

28. Articolul 78 alineatul 2 se abrogă.

29. Articolul 80 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazul aplicării concomitente a dispozițiilor cu privire la circumstanțe agravante, recidivă și concurs de infracțiuni, pedeapsa închisorii nu poate depăși 25 de ani, dacă maximum special pentru fiecare infracțiune este de 10 ani sau mai mic, și 30 de ani, dacă maximum special pentru cel puțin una din infracțiuni este mai mare de 10 ani.“

30. La articolul 81, după alineatul 2 se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

„Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

31. La articolul 81, alineatul 3, care devine alineatul 4, va avea următorul cuprins:

„În cazul condamnării pentru o infracțiune prin care s-a produs o pagubă, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numai dacă până la pronunțarea hotărârii paguba a fost integral reparată sau plata despăgubirii este garantată de o societate de asigurare.“

32. La articolul 86¹, după alineatul 2 se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

„Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

33. La articolul 86¹, alineatul 3, care devine alineatul 4, va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 81 alin. 4 și 5 se aplică și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.“

34. Articolul 86⁷ alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, precum și în cazul infracțiunilor de vătămare corporală gravă, viol și tortură.“

35. Articolul 87 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„În durata executării pedepsei închisorii la locul de muncă nu intră timpul în care condamnatul lipsește de la locul de muncă.“

36. Articolul 90 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoare de cel mult un an sau amendă ori s-au săvârșit infracțiunile prevăzute în art. 208, 213, 215 alin. 1, art. 215¹ alin. 1, art. 217 alin. 1, art. 219 alin. 1, dacă valoarea pagubei nu depășește 100.000 lei sau infracțiunea prevăzută în art. 249, dacă valoarea pagubei nu depășește 500.000 lei;“

37. Articolul 91 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) amenda de la 100.000 lei la 1.000.000 lei.“

38. Articolul 103 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Instanța pune în vedere, celui căruia i s-a încredințat supravegherea, îndatorirea de a veghea îndeaproape asupra minorului, în scopul îndreptării lui. De asemenea, i se pune în vedere că are obligația să înștiințeze instanța de îndată, dacă minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtări rele ori a săvârșit din nou o faptă prevăzută de legea penală.“

39. La articolul 103, după alineatul 2 se introduc două alineate noi, care devin alineatele 3 și 4, cu următorul cuprins:

„Instanța poate să impună minorului respectarea uneia sau mai multora din următoarele obligații:

a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;

b) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

c) să presteze o activitate neremunerată într-o instituție de interes public fixată de instanță, cu o durată între 50 și 200 de ore, de maximum 3 ore pe zi, după programul de școală, în zilele nelucrătoare și în vacanță.

Instanța atrage atenția minorului asupra consecințelor comportării sale.“

40. La articolul 103, alineatul 3, care devine alineatul 5, va avea următorul cuprins:
 „După luarea măsurii libertății supravegheate, instanța încunoștințează școala unde minorul învață sau unitatea unde este angajat și, după caz, instituția la care prestează activitatea stabilită de instanță.“

41. La articolul 110, alineatele 2 și 3 se abrogă.

42. După articolul 110 se introduce articolul 110¹, care va avea următorul cuprins:

Art. 110¹. — O dată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate minorului în condițiile art. 110, instanța poate dispune, pe durata termenului de încercare, dar până la împlinirea vârstei de 18 ani, încredințarea supravegheții minorului unei persoane sau instituții din cele arătate în art. 103, putând stabili, totodată, pentru minor una sau mai multe obligații dintre cele prevăzute în art. 103 alin. 3, iar după împlinirea vârstei de 18 ani, respectarea de către acesta a măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor prevăzute în art. 86³.

Dispozițiile art. 81 alin. 3 și 4, art. 82 alin. 3, art. 83, 84 și 86 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea minorului de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 103 alin. 3 poate atrage revocarea suspendării condiționate. În cazul neîndeplinirii măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor stabilite de instanță, potrivit art. 86³, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 86⁴ alin. 2.

Dispozițiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător și în caz de liberare condiționată a minorului.“

43. Articolul 113 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Dacă persoana obligată la tratament este condamnată la pedeapsa detențiunii pe viață sau la pedeapsa închisorii, tratamentul se efectuează și în timpul executării pedepsei.“

44. Articolul 119 alineatul 2 se abrogă.

45. Articolul 126 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) 20 de ani, când pedeapsa care urmează a fi executată este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 15 ani;“

46. La articolul 126, alineatele 2 și 4 vor avea următorul cuprins:

„Termenul de prescripție a executării sancțiunilor cu caracter administrativ prevăzute în art. 18¹ și în art. 91 este de un an.“

„În cazul revocării suspendării condiționate a executării pedepsei, a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau, după caz, a executării pedepsei la locul de muncă, termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a rămas definitivă.“

47. După articolul 129 se reintroduce articolul 130, care va avea următorul cuprins:

Art. 130. — Executarea pedepsei închisorii, atunci când aceasta înlocuiește pedeapsa detențiunii pe viață, se prescrie în 20 de ani. Termenul de prescripție curge de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiunea pe viață.“

48. Articolul 133 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Reabilitarea nu are ca urmare obligația de reintegrare în funcția din care infractorul a fost scos în urma condamnării ori de rechemare în cadrele permanente ale forțelor armate sau de redare a gradului militar pierdut.“

49. Articolul 134 alineatul 2 se abrogă.

50. Articolul 135 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de un an până la 5 ani, după trecerea unui termen de 4 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;“

51. Articolul 145 va avea următorul cuprins:

Art. 145. — Prin termenul „public“ se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.“

52. Articolul 146 va avea următorul cuprins:

Art. 146. — Prin „consecințe deosebit de grave“ se înțelege o pagubă materială mai mare de 50.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145 ori altei persoane juridice sau fizice.“

„Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau sub control

„Prescripția executării pedepsei care a înlocuit pedeapsa detențiunii pe viață

„Public

„Consecințe deosebit de grave

„Funcționar public și funcționar

53. Articolul 147 va avea următorul cuprins:

Art. 147. — Prin „funcționar public“ se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145.

Prin „funcționar“ se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.“

54. Articolul 148 se abrogă.

55. Articolul 150 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Înscris oficial“ este orice înscris care emană de la o unitate din cele la care se referă art. 145 sau care aparține unei asemenea unități.“

56. Titlul I din Partea specială va fi denumit „Infrațiuni contra siguranței statului“.

57. Articolul 155 va avea următorul cuprins:

Art. 155. — Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie, domiciliată pe teritoriul statului român, de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizație străină ori cu agenți ai acestora, în scopul de a suprima sau știrbi unitatea și indivizibilitatea, suveranitatea sau independența statului, prin acțiuni de provocare de război contra țării sau de înlesnire a ocupației militare străine, ori de subminare economică sau politică a statului, ori de aservire față de o putere străină, sau de ajutorare a unei puteri străine pentru desfășurarea unei activități dușmănoase împotriva siguranței statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

58. La articolul 156 alineatul 1, literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) predă teritorii, orașe, poziții de apărare, depozite ori instalații ale forțelor armate române sau care servesc apărării;“

„d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acțiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea dușmanului ori să slăbească puterea de luptă a forțelor armate române sau a armatelor aliate;“

59. Articolul 160 va avea următorul cuprins:

„Atentatul care pune în pericol siguranța statului

Art. 160. — Atentatul săvârșit contra vieții, integrității corporale ori sănătății unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau altă activitate publică importantă, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol siguranța statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

60. Articolul 166 va avea următorul cuprins:

„Propaganda în favoarea statului totalitar

Art. 166. — Propaganda în vederea instaurării unui stat totalitar, săvârșită prin orice mijloace, în public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Propaganda constă în răspândirea, în mod sistematic, sau în apologia unor idei, concepții sau doctrine cu intenția de a convinge și de a atrage noi adepți.“

61. După articolul 166 se introduce articolul 166¹, care va avea următorul cuprins:

„Acțiuni împotriva ordinii constituționale

Art. 166¹. — Inițierea, organizarea, săvârșirea sau sprijinirea de acțiuni care pot pune în pericol sub orice formă ordinea constituțională, caracterul național, suveran, independent, unitar și indivizibil al statului român se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Fapta de a îndemna publicul la săvârșirea faptelor prevăzute în alin. 1 se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 a avut ca urmare săvârșirea infracțiunii la care s-a îndemnat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

Întreprinderea oricărei acțiuni pentru schimbarea prin violență a ordinii constituționale se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

62. Articolul 167 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Inițierea sau constituirea unei asociații sau grupări în scopul săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 155—163, 165 și 166¹ ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asociații sau grupări se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

63. Articolul 167 alineatul 3 se abrogă.

63 bis. La articolul 167, alineatul 4, care devine alineatul 3, va avea următorul cuprins:
„Dacă faptele prevăzute în alin. 1 au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.“

64. După articolul 168 se introduce articolul 168¹, care va avea următorul cuprins:

Art. 168¹. — Comunicarea sau răspândirea, prin orice mijloace, de știri, date sau informații false ori de documente falsificate, dacă fapta este de natură să aducă atingere siguranței statului sau relațiilor internaționale ale României, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.“

65. La articolul 170, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Omisiunea de a denunța de îndată săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 155—163, 165, 166¹ și 167 se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Omisiunea de a denunța, săvârșită de soț sau de o rudă apropiată, nu se pedepsește.“

66. La articolul 173, alineatele 2 și 5 vor avea următorul cuprins:

„Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute în art. 156, 157, 159—163, 165, 166, 166¹ și art. 158 raportat la infracțiunea de trădare prin ajutorarea inamicului.“

„Tăinuirea și favorizarea săvârșite de soț sau de o rudă apropiată în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 155—163, 165, 166¹ și 167 se pedepsesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin. 3 se reduc la jumătate, iar în cazul celorlalte infracțiuni tăinuirea și favorizarea nu se pedepsesc.“

67. Articolul 175 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Omorul săvârșit în vreuna din următoarele împrejurări:

- a) cu premeditare;
  - b) din interes material;
  - c) asupra soțului sau unei rude apropiate;
  - d) profitând de starea de neputință a victimei de a se apăra;
  - e) prin mijloace ce pun în pericol viața mai multor persoane;
  - f) în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale victimei;
  - g) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la urmărire sau arestare, ori de la executarea unei pedepse;
  - h) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
  - i) în public,
- se pedepsește cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

68. Articolul 176 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Omorul săvârșit în vreuna din următoarele împrejurări:

- a) prin cruzimi;
  - b) asupra a două sau mai multor persoane;
  - c) de către o persoană care a mai săvârșit un omor;
  - d) pentru a săvârși sau a ascunde săvârșirea unei tâlhării sau piraterii;
  - e) asupra unei femei gravide;
  - f) asupra unui magistrat, polițist, jandarm ori asupra unui militar, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale acestora,
- se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

69. Articolul 178 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Când uciderea din culpă a unei persoane este săvârșită de un conducător de vehicul cu tracțiune mecanică, având în sânge o îmbibație alcoolică ce depășește limita legală sau care se află în stare de ebrietate, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.“

70. Articolul 181 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Fapta prin care s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 60 de zile se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

71. Articolul 182 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Când fapta a fost săvârșită în scopul producerii consecințelor prevăzute în alineatul precedent, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.“

72. Articolul 183 va avea următorul cuprins:

Art. 183. — Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 180—182 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.“

„Comunicarea de informații false

„Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte

„Provocarea ilegală a avortului

73. După articolul 184 se reintroduce articolul 185, care va avea următorul cuprins:

Art. 185. — Întreruperea cursului sarcinii, prin orice mijloace, săvârșită în vreuna dintre următoarele împrejurări:

- a) în afara instituțiilor medicale sau cabinetelor medicale autorizate în acest scop;
- b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate;
- c) dacă vârsta sarcinii a depășit patrusprezece săptămâni, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Întreruperea cursului sarcinii, săvârșită în orice condiții, fără consimțământul femeii însărcinate, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă prin faptele prevăzute în alin. 1 și 2 s-a cauzat femeii însărcinate vreo vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

În cazul când fapta prevăzută în alin. 2 și 3 a fost săvârșită de medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica și interdicția exercitării profesiei de medic, potrivit art. 64 lit. c).

Tentativa se pedepsește.

Nu se pedepsește întreruperea cursului sarcinii efectuată de medic:

a) dacă întreruperea cursului sarcinii era necesară pentru a salva viața, sănătatea sau integritatea corporală a femeii însărcinate de la un pericol grav și iminent și care nu putea fi înlăturat altfel;

b) în cazul prevăzut în alin. 1 lit. c), când întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispozițiilor legale;

c) în cazul prevăzut în alin. 2, când femeia însărcinată s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima voința, iar întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispozițiilor legale.“

74. La articolul 189, alineatele 1, 2 și 4 vor avea următorul cuprins:

„Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.“

„În cazul în care fapta este săvârșită prin simularea de calități oficiale, prin răpire, de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună sau dacă în schimbul eliberării se cere un folos material sau orice alt avantaj, precum și în cazul în care victima este minoră sau este supusă unor suferințe ori sănătatea sau viața îi sunt puse în pericol, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani.“

„Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani.“

75. La articolul 192, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependență sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le folosește, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

În cazul în care fapta se săvârșește de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună, în timpul nopții sau prin folosire de calități mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.“

76. Articolul 193 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să alarmeze, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.“

77. Articolul 194 va avea următorul cuprins:

Art. 194. — Constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imagine, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.“

78. Articolul 195 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Deschiderea unei corespondențe adresate altuia ori interceptarea unei convorbiri sau comunicări efectuate prin telefon, telegraf sau prin alte mijloace de transmitere la distanță, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.“

„Șantajul

79. La articolul 197, alineatele 1—3 și 5 vor avea următorul cuprins:

„Raportul sexual cu o persoană de sex feminin, prin constrângerea acesteia sau profi-tând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani, dacă:

- a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;
- b) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului;
- c) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani dacă victima nu a împlinit vârsta de 14 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani.

Faptele prevăzute în alin. 1, 2 lit. b) și c) și alin. 3 teza I nu se pedepsesc dacă înainte ca hotărârea să fi rămas definitivă a intervenit căsătoria dintre autor și victimă. În caz de participație, în alte condiții decât aceea prevăzută în alin. 2 lit. a), căsătoria dintre autor și victimă produce aceleași efecte și față de participanți.“

80. Articolul 198 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Când fapta prevăzută în alin. 1 a fost săvârșită în împrejurările prevăzute în art. 197 alin. 2 lit. b) ori dacă faptele prevăzute în alin. 1 și 2 au avut urmările prevăzute în art. 197 alin. 2 lit. c), pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.“

81. Articolul 200 va avea următorul cuprins:

Art. 200. — Relațiile sexuale între persoane de același sex, săvârșite în public sau dacă au produs scandal public, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

Fapta majorului de a avea relații sexuale cu un minor de același sex se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Relațiile sexuale cu o persoană de același sex în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin constrângere se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 și 3 are ca urmare vătămarea gravă a integrității cor-porale sau a sănătății, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă are ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închi-soarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Îndemnarea sau ademenirea unei persoane în vederea practicării de relații sexuale între persoane de același sex, precum și propaganda ori asocierea sau orice alte acte de pro-zelitism săvârșite în același scop se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.“

82. La articolul 201, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Actele de perversiune sexuală săvârșite în public sau dacă au produs scandal public se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

Dispozițiile art. 200 alin. 2—5 se aplică în mod corespunzător.“

83. Articolul 205 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.“

84. Articolul 206 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Afirmarea ori imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privi-toare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.“

85. Titlul III din Partea specială va fi denumit „Infrațiuni contra patrimoniului“.

86. Articolul 208 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Luarea unui bun mobil din posesia sau detinența altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la unu la 12 ani.“

87. Articolul 209 va avea următorul cuprins:

Art. 209. — Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică;
- c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită;
- d) asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima voința sau de a se apăra;
- e) într-un loc public;
- f) într-un mijloc de transport în comun;

„Relațiile sexuale între persoane de același sex

„Furtul calificat

- g) în timpul nopții;
  - h) în timpul unei calamități;
  - i) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase,
- se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.
Cu aceeași pedeapsă se sancționează și furtul privind:
- a) produsele petroliere sau gazele naturale din conducte, depozite ori cisterne;
  - b) un bun care face parte din patrimoniul cultural;
  - c) un act care servește pentru dovedirea stării civile, pentru legitimare sau identificare.
- Furtul care a produs consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

88. Articolul 211 va avea următorul cuprins:

Art. 211. — Furtul săvârșit prin întrebuițare de violențe sau amenințări ori prin punerea victimei în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra, precum și furtul urmat de întrebuițarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracțiunii ori pentru ca făptuitorul să-și asigure scăparea, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 18 ani.

Tâlhăria săvârșită în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
  - b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică;
  - c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;
  - d) în timpul nopții;
  - e) într-un loc public sau într-un mijloc de transport;
  - f) într-o locuință sau în dependențe ale acesteia;
  - g) în timpul unei calamități;
  - h) a avut vreuna din urmările arătate în art. 182,
- se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani.

Tâlhăria care a produs consecințe deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

89. La articolul 212, alineatele 1—3 vor avea următorul cuprins:

„Jefuirea prin acte de violență săvârșite în scopuri personale, de echipajul sau pasagerii unei nave împotriva persoanelor sau bunurilor care se găsesc pe acea navă ori împotriva altei nave, dacă navele se află în marea liberă sau într-un loc care nu este supus jurisdicției nici unui stat, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 18 ani.

Dacă pirateria a avut vreuna dintre urmările arătate în art. 182, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani.

Pirateria care a produs consecințe deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

90. Articolul 213 va avea următorul cuprins:

Art. 213. — Însușirea unui bun mobil al altuia, deținut cu orice titlu, sau dispunerea de acest bun pe nedrept ori refuzul de a-l restitui, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 4 ani sau cu amendă.

Dacă bunul este proprietate privată, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

91. Articolul 214 va avea următorul cuprins:

Art. 214. — Pricinuirea de pagube unei persoane, cu rea-credință, cu ocazia administrării sau conservării bunurilor acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Gestiunea frauduloasă săvârșită în scopul de a dobândi un folos material se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Dacă bunul este proprietate privată, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte proprietatea statului, acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. 1 se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.“

92. Articolul 215 va avea următorul cuprins:

Art. 215. — Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

„Tâlhăria

„Abuzul de încredere

„Gestiunea frauduloasă

„Înșelăciunea

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

93. După articolul 215 se introduce articolul 215¹, care va avea următorul cuprins:

„Delapidarea

Art. 215¹. — Însușirea, folosirea sau trafizarea, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

94. Articolul 217 va avea următorul cuprins:

„Distrușgerea

Art. 217. — Distrușgerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia sau împiedicarea luării măsurilor de conservare ori de salvare a unui astfel de bun, precum și înlăturarea măsurilor luate, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 ani sau cu amendă.

În cazul în care bunul are deosebită valoare artistică, științifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare, pedeapsa este închisoarea de la unu la 10 ani.

Distrușgerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor și instalațiilor de telecomunicații sau pentru difuzarea programelor de radio și televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă și a conductelor magistrale de alimentare cu apă, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 10 ani.

Dacă distrușgerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare se săvârșește prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc și dacă rezultă pericol public, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

Dispozițiile prevăzute în alin. 2, 3 și 4 se aplică chiar dacă bunul aparține făptuitorului.

Dacă bunul este proprietate privată, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală pentru fapta prevăzută la alin. 1 se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

95. Articolul 218 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Dacă faptele prevăzute în art. 217 au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

96. Articolul 219 va avea următorul cuprins:

„Distrușgerea din culpă

Art. 219. — Distrușgerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care fapta este săvârșită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc și dacă rezultă pericol public, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează distrușgerea ori degradarea din culpă a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor și instalațiilor de telecomunicații sau pentru difuzarea programelor de radio și televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă și a conductelor magistrale de alimentare cu apă, dacă a avut ca urmare aducerea în stare de neîntrebuințare a acestora.

Distrușgerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care a avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 6 ani, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

Când dezastrul ori consecințele deosebit de grave s-au produs ca urmare a părăsirii postului sau a săvârșirii oricărei alte fapte de către personalul de conducere al unui mijloc de transport în comun ori de către personalul care asigură direct securitatea unor asemenea transporturi, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.“

97. Articolul 220 va avea următorul cuprins:

„Tulburarea de posesie

Art. 220. — Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea sau strămutarea semnelor de hotar, a unui imobil aflat în posesia altuia, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se săvârșește de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la unu la 7 ani.

Dacă imobilul se află în posesia unei persoane private, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

98. Articolul 221 va avea următorul cuprins:

„Tănuirea

Art. 221. — Primirea, dobândirea sau transformarea unui bun ori înlesnirea valorificării acestuia, cunoscând că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă prin aceasta s-a urmărit obținerea, pentru sine ori pentru altul, a unui folos material, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 7 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea din care provine bunul tănuit.

Tănuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.“

99. Articolul 222 va avea următorul cuprins:

„Sanționarea tentativei

Art. 222. — Tentativa infracțiunilor prevăzute în art. 208—212, 215, 215¹, 217 și 218 se pedepsește.“

100. Titlul IV, denumit „Infracțiuni contra avutului obștesc“, din Partea specială, care cuprinde articolele 223—235, se abrogă.

101. După articolul 236 se introduce articolul 236¹, care va avea următorul cuprins:

„Defăimarea țării sau a națiunii

Art. 236¹. — Manifestările publice săvârșite cu intenția de a defăima țara sau națiunea română se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.“

102. Articolul 238 va avea următorul cuprins:

„Ofensa adusă autorității

Art. 238. — Atingerea adusă onoarei sau amenințarea săvârșită în public, împotriva uneia dintre persoanele prevăzute în art. 160, în legătură cu activitatea acestuia și de natură a aduce atingere autorității, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Lovirea sau orice alte acte de violență, precum și vătămarea corporală, săvârșite împotriva uneia dintre persoanele și în condițiile arătate în alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.“

103. Articolul 239 va avea următorul cuprins:

„Ultrajul

Art. 239. — Insulta, calomnia ori amenințarea săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă contra unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcției ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 4 ani.

Lovirea sau orice acte de violență, precum și vătămarea corporală săvârșite împotriva persoanei prevăzute în alin. 1, aflată în exercițiul funcției ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 7 ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt săvârșite împotriva unui magistrat, polițist sau jandarm ori alt militar, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.“

104. După articolul 239 se introduce articolul 239¹, care va avea următorul cuprins:

„Cazuri speciale de pedepsire

Art. 239¹. — În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 180—182, 189 și 193 săvârșite împotriva soțului, copiilor sau părinților persoanelor prevăzute în art. 238 sau în art. 239 alin. 3, în scop de intimidare sau de răzbunare pentru acte sau fapte îndeplinite în exercițiul funcției, maximul pedepsei se majorează cu o treime.“

105. Articolul 242 va avea următorul cuprins:

„Sustragerea sau distrugerea de înscrisuri

Art. 242. — Sustragerea ori distrugerea unui dosar, registru, document sau orice alt înscris care se află în păstrarea ori în deținerea unui organ sau unei instituții de stat ori a unei alte unități din cele la care se referă art. 145 se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

Distrugerea din culpă a vreunui dintre înscrisurile prevăzute în alineatul precedent, care prezintă o valoare artistică, științifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1 și 2 sunt săvârșite de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, maximul pedepselor prevăzute în aceste alineate se majorează cu un an.

Tentativa infracțiunii prevăzute în alin. 1 se pedepsește.“

106. Titlul VI din Partea specială va avea următoarea denumire:

„Infrațiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege.“

107. Articolul 246 va avea următorul cuprins:

„Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor

Art. 246. — Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.“

108. Articolul 247 va avea următorul cuprins:

„Abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi

Art. 247. — Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor vreunui cetățean, ori crearea pentru acesta a unor situații de inferioritate pe temei de naționalitate, rasă, sex sau religie, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

109. Articolul 248 va avea următorul cuprins:

„Abuzul în serviciu contra intereselor publice

Art. 248. — Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

110. După articolul 248 se introduce articolul 248¹, care va avea următorul cuprins:

„Abuzul în serviciu în forma calificată

Art. 248¹. — Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.“

111. Articolul 249 va avea următorul cuprins:

„Neglijența în serviciu

Art. 249. — Încălcarea din culpă, de către un funcționar public, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă s-a cauzat o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia ori o vătămare importantă intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Fapta prevăzută în alin. 1, dacă a avut consecințe deosebit de grave, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.“

112. Articolul 250 va avea următorul cuprins:

„Purtarea abuzivă

Art. 250. — Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Lovirea sau alte acte de violență săvârșite în condițiile alin. 1 se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

113. La articolul 254, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Fapta prevăzută în alin. 1, dacă a fost săvârșită de un funcționar cu atribuții de control, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.“

114. Articolul 256 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Primirea de către un funcționar, direct sau indirect, de bani ori de alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

115. Articolul 257 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.“

116. Articolul 258 va avea următorul cuprins:

„Fapte săvârșite de alți funcționari

Art. 258. — Dispozițiile art. 246—250 privitoare la funcționari publici se aplică și celorlalți funcționari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.“

117. După articolul 261 se introduce articolul 261¹, care va avea următorul cuprins:

„**Împiedicarea participării în proces**

Art. 261¹. — Împiedicarea participării într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză, a unui martor, expert, interpret sau apărător, săvârșită prin violență, amenințare sau prin orice alt mijloc de constrângere îndreptat împotriva sa ori a soțului sau a unei rude apropiate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 7 ani.

Tentativa se pedepsește.“

118. Articolul 262 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Omisiunea de a denunța de îndată săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 174, 175, 176, 211, 212, 215¹, 217 alin. 2—4, art. 218 alin. 1 și art. 276 alin. 3 se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.“

„**Omisiunea sesizării organelor judiciare**

119. Articolul 263 va avea următorul cuprins:

Art. 263. — Fapta funcționarului public care, luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a procurorului sau a organului de urmărire penală, potrivit legii de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

Dacă fapta este săvârșită de către un funcționar public cu atribuții de conducere sau de control, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 7 ani.“

120. Articolul 264 va avea următorul cuprins:

„**Favorizarea infractorului**

Art. 264. — Ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau a zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 7 ani.

Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

Favorizarea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.“

121. Articolul 267 va avea următorul cuprins:

„**Supunerea la rele tratamente**

Art. 267. — Supunerea la rele tratamente a unei persoane aflate în stare de reținere, deținere ori în executarea unei măsuri de siguranță sau educative se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.“

122. Articolul 267¹ alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Tortura care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani.“

123. Articolul 269 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Dacă fapta este săvârșită prin folosire de violențe, de arme sau de alte instrumente ori de către două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 8 ani.“

124. Articolul 271 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Împotrivirea la executarea unei hotărâri judecătorești, prin amenințare față de organul de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este de la unu la 7 ani.“

125. Articolul 271 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se săvârșește prin amenințare, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.“

126. La articolul 279, după alineatul 3 se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

„Tentativa se pedepsește.“

127. După articolul 279 se introduce articolul 279¹, care va avea următorul cuprins:

„**Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau a altor materii radioactive**

Art. 279¹. — Primirea, deținerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum și orice alte operațiuni privind circulația acestora, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1 au produs pericol public, au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182 ori au cauzat o pagubă materială, pedeapsa este închisoarea de la 4 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Sustragerea ori distrugerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă faptele prevăzute în alin. 3 au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

În cazul în care faptele prevăzute în alin. 1 și 3 au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Amenințarea, adresată unui stat, unei organizații internaționale sau unei persoane fizice ori juridice, cu folosirea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive, în scopul de a provoca vătămarea corporală sau moartea unor persoane ori pagube materiale, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 6 este condiționată de îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act sau când prin amenințare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda materiale nucleare sau alte materii radioactive, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepsește.“

128. Articolul 280 va avea următorul cuprins:

Art. 280. — Producerea, experimentarea, prelucrarea, deținerea, transportul sau folosirea materiilor explozive sau orice alte operațiuni privind aceste materii fără drept se pedepesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Sustragerea materiilor explozive se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Când faptele prevăzute în alin. 1 și 2 privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau când cantitatea de exploziv este însoțită de materiale de inițiere, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Faptele prevăzute în alin. 1 și 2, dacă au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi. Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta prevăzută în alin. 1, dacă a cauzat o pagubă materială.

În cazul în care faptele prevăzute în alineatele precedente au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedepasa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Amenințarea, adresată unui stat, unei organizații internaționale sau unei persoane fizice ori juridice, cu folosirea materiilor explozive în scopul de a provoca vătămarea corporală sau moartea unor persoane ori pagube materiale se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Fapta de amenințare cu folosirea materiilor explozive, săvârșită în condițiile arătate în art. 279¹ alin. 7, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în acel alineat.

Tentativa se pedepsește.“

129. Articolul 282 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Falsificarea de monedă metalică, monedă de hârtie, titluri de credit public, cecuri, titluri de orice fel pentru efectuarea plăților, emise de instituția bancară ori de alte instituții de credit competente, sau falsificarea oricăror alte titluri ori valori asemănătoare, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.“

130. Articolul 288 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Falsul prevăzut în alineatul precedent, săvârșit de un funcționar în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

131. Articolul 289 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

132. Articolul 292 va avea următorul cuprins:

Art. 292. — Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ sau instituții de stat ori unei alte unități dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.“

„Nerespectarea regimului materiilor explozive

„Falsul în declarații

133. Articolul 293 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, pentru a induce sau a menține în eroare un organ sau o instituție de stat sau o altă unitate dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.“

134. Articolul 296 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Înșelarea prin folosirea unui instrument de măsurat inexact ori prin folosirea frauduloasă a unui instrument de măsurat exact se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.“

135. Articolul 297 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Falsificarea ori substituirea de mărfuri sau orice alte produse, precum și expunerea spre vânzare sau vânzarea de asemenea bunuri, cunoscând că sunt falsificate ori substituite, se pedepesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.“

136. Articolul 298 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Divulgarea unor date sau informații care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să producă pagube, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.“

137. Articolul 300 va avea următorul cuprins:

Art. 300. — Punerea în circulație a produselor realizate ca urmare a contrafacerii sau folosirii fără drept a obiectului unei invenții se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.“

138. Articolul 302¹ va avea următorul cuprins:

Art. 302¹. — Schimbarea destinației fondurilor bănești sau a resurselor materiale, fără respectarea prevederilor legale, dacă fapta a cauzat o perturbare a activității economico-financiare sau a produs o pagubă unui organ ori unei instituții de stat sau unei alte unități dintre cele la care se referă art. 145, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.“

139. Articolul 306 va avea următorul cuprins:

Art. 306. — Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 12 ani.“

140. Articolul 307 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.“

141. Articolul 309 va avea următorul cuprins:

Art. 309. — Transmiterea unei boli venerice prin raport sexual, prin relații sexuale între persoane de același sex sau prin acte de perversiune sexuală, de către o persoană care știe că suferă de o astfel de boală, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Transmiterea sindromului imunodeficiar dobândit — SIDA — de către o persoană care știe că suferă de această boală se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Instanța de judecată va dispune măsura de siguranță a obligării la tratament medical.“

142. După articolul 309 se introduce articolul 309¹, care va avea următorul cuprins:

Art. 309¹. — Sustragerea de la executarea măsurii de siguranță a obligării la tratament medical, în cazul infracțiunii de contaminare venerică, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.“

143. Articolul 312 va avea următorul cuprins:

Art. 312. — Producerea, deținerea sau orice operațiune privind circulația produselor ori substanțelor stupefiante sau toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conțin astfel de substanțe ori experimentarea produselor sau substanțelor toxice, toate acestea fără drept, se pedepesc cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 a fost săvârșită organizat, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Prescrierea de către medic, fără a fi necesar, a produselor sau substanțelor stupefiante, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani, iar organizarea sau îngăduirea consumului de asemenea produse ori substanțe în locuri anumite se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepsește.“

„Punerea în circulație a produselor
lor contrafăcute

„Deturnarea de fonduri

„Relele tratamente aplicate mino-
rului

„Contaminarea venerică și trans-
miterea sindromului imunodefici-
tar dobândit

„Sustragerea de la tratament
medical

„Traficul de stupefiante

144. Articolul 313 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Prepararea de alimente ori băuturi falsificate, alterate sau interzise consumului, vătămătoare sănătății, expunerea spre vânzare sau vânzarea unor astfel de alimente sau băuturi, cunoscând că sunt falsificate sau alterate ori interzise consumului, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 8 ani.“

145. Articolul 313 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Punerea în consum public de carne sau produse din carne, provenite din tăieri de animale sustrate controlului veterinar, dacă a avut ca urmare îmbolnăvirea unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.“

146. Articolul 322 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazul prevăzut în alin. 2, dacă nu se cunoaște care dintre participanți au săvârșit faptele arătate în acel alineat, se aplică tuturor închisoarea de la 6 luni la 5 ani, când s-a cauzat vătămarea integrității corporale sau sănătății. În cazul în care s-a cauzat moartea, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.“

147. Articolul 323 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Fapta de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, altele decât cele arătate în art. 167, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce intră în scopul asocierii.“

148. La articolul 324, după alineatul 1 se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

„Dacă fapta prevăzută în alin. 1 este săvârșită de un funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori de către o persoană din cele prevăzute în art. 160, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârșirea căreia s-a instigat.“

149. Articolul 325 va avea următorul cuprins:

Art. 325. — Fapta de a vinde sau răspândi, precum și de a confecționa ori deține, în vederea răspândirii, obiecte, desene, scrieri sau alte materiale cu caracter obscen, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.“

150. Articolul 329 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Îndemnul sau constrângerea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției sau tragera de foloase de pe urma practicării prostituției de către o persoană, precum și recrutarea unei persoane pentru prostituție ori traficul de persoane în acest scop, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.“

151. La articolul 329, după alineatul 2 se introduce alineatul 3 care va avea următorul cuprins:

„Banii, valorile sau orice alte bunuri care au servit sau au fost destinate să servească, direct sau indirect, la comiterea infracțiunii prevăzute în alin. 1 și 2 și cele care au fost dobândite prin săvârșirea acestora se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.“

152. Articolul 334 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Dacă fapta este săvârșită de un ofițer, de un maestru militar sau subofițer, de un militar angajat, de doi sau mai mulți militari împreună ori în fața trupei adunate sau dacă fapta are urmări grave, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.“

153. La Titlul I „Infracțiuni contra siguranței statului“ din Partea specială — art. 156 alin. 1, art. 157 alin. 1, art. 158, 159, 161, 162 alin. 1, art. 163, 165 alin. 2 —, la Titlul VI Capitolul III „Infracțiuni contra siguranței circulației pe căile ferate“ din Partea specială — art. 276 alin. 3 teza a II-a —, la Titlul X „Infracțiuni contra capacității de apărare a României“ din Partea specială — art. 338 alin. 1, art. 339 alin. 1, art. 341 alin. 2, art. 342 alin. 2, art. 343, 344, 345 alin. 3 — și la Titlul XI „Infracțiuni contra păcii și omenirii“ din Partea specială — art. 357 alin. 1 și art. 358 alin. 3 — cuvintele „detențiunea pe viață și confiscarea totală a averii sau cu închisoare de la 15 la 20 de ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii“, sau, după caz, cuvintele „detențiunea pe viață și confiscarea totală a averii sau cu închisoare de la 15 la 20 de ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea totală a averii“ se înlocuiesc cu cuvintele „detențiunea pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.“

154. La Titlul I „Infrațiuni contra siguranței statului“ din Partea specială — art. 157 alin. 2, art. 162 alin. 2 și art. 165 alin. 1 — și la Titlul XI „Infrațiuni contra păcii și omenirii“ din Partea specială — art. 357 alin. 3, art. 358 alin. 1, art. 359 alin. 1 și art. 360 alin. 1 —, cuvintele „închisoare de la 5 la 15 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii“ se înlocuiesc cu cuvintele „închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

155. Prevederile din Codul penal și legile speciale referitoare la pedeapsa confiscării averii, parțială sau totală, se abrogă.

156. Cuvintele „organizațiile prevăzute în art. 145“ se înlocuiesc cu cuvintele „unitățile la care se referă art. 145.“

157. Cuvintele „interes obștesc“ se înlocuiesc cu cuvintele „interes public“, cu excepția art. 44 și 45.

Art. II. — Dispozițiile prezentei legi privitoare la liberarea condiționată nu se aplică celor condamnați definitiv înainte de intrarea în vigoare a legii, cu excepția celor care s-au sus-tras de la executare.

Dispozițiile art. 39 alin. 6 sunt aplicabile și în cazul în care condamnarea la pedeapsa cu moartea a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii.

Art. III. — Codul penal, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Ministerul Justiției este singurul autorizat să editeze și să publice, în volum, ediția oficială a Codului penal.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 5 noiembrie 1996.
Nr. 140.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Codului penal

În temeiul art. 77 alin. (3) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Codului penal și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 noiembrie 1996.
Nr. 544.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 11 punctul 1 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) încetarea urmăririi penale, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)—h) și j), când există învinuit sau inculpat în cauză.“

2. Articolul 26 punctul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) infracțiunile contra bunurilor aflate în proprietatea, administrarea sau folosința Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției — Direcția generală a penitenciarelor —, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Protecție și Pază, care prin natura sau destinația lor au un caracter militar sau interesează capacitatea de apărare ori siguranța statului;“

3. Articolul 26 punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. Infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe.“

4. Articolul 27 punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) infracțiunile prevăzute în Codul penal în art. 174—177, 179, 189 alin. 3, art. 190, 197 alin. 2 și 3, art. 209 alin. 3, art. 211 alin. 2 și 3, art. 212, 215 alin. 5, art. 215¹ alin. 2, art. 218, 219 alin. 3 dacă fapta a avut ca urmare un dezastru și alin. 4, art. 238, 239 alin. 3, art. 248¹, 252, 254, 255, 257, 266—270, 273 alin. 2, art. 274 alin. 2, art. 275 alin. 3, art. 276, 279 alin. 3, art. 279¹, 280, 280¹, 282—285, 298, 302², 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive;“

5. La articolul 27 punctul 1, după litera b) se introduc literele c), d) și e), iar litera c) devine litera f):

„c) infracțiunile privind siguranța națională a României prevăzute în legi speciale;

d) infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat, în cazurile în care minimul special al pedepsei este de 2 ani sau mai mare;

e) infracțiunea de bancrută frauduloasă, dacă fapta privește sistemul bancar;“

6. Articolul 28 punctul 1 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) infracțiunile menționate în art. 27 pct. 1 lit. a), b) și c), săvârșite de militari până la gradul de căpitan inclusiv ori săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază;“

7. La articolul 28¹ punctul 1, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale, de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, precum și de notarii publici;

c) infracțiunile săvârșite de judecătorii, procurorii și controlorii financiari ai camerelor de conturi județene;“

8. Articolul 28² punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 155—173 și art. 356—361, săvârșite de militari ori săvârșite în legătură cu serviciul de către salariații civili din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor —, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază;“

9. Articolul 37 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazurile de indivizibilitate prevăzute în art. 33 lit. a) și b), precum și în cele de conexitate, cauzele sunt reunite dacă ele se află în fața primei instanțe de judecată, chiar după desființarea hotărârii cu trimitere de către instanța de apel sau după casarea cu trimitere de către instanța de recurs.“

10. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

Art. 64. — Mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt: declarațiile învinutului sau ale inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatările tehnico-științifice, constatările medico-legale și expertizele.“

11. La articolul 85, alineatele 6 și 7 vor avea următorul cuprins:

„Situatiile la care se referă alin. 3, 4 și 5 se rețin de organul judiciar pe baza afirmațiilor făcute de martor.

După depunerea jurământului sau după rostirea formulei prevăzute în alin. 5, se va pune în vedere martorului că, dacă nu va spune adevărul, săvârșește infracțiunea de măturie mincinoasă.“

12. Articolul 90 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.“

13. În Capitolul II, după Secțiunea V se introduce Secțiunea V¹, denumită „Înregistrările audio sau video“, care va avea următorul cuprins:

„Secțiunea V¹”

Înregistrările audio sau video

Art. 91¹. — Înregistrările pe bandă magnetică ale unor convorbiri efectuate cu autorizarea motivată a procurorului desemnat de prim-procurorul Parchetului Curții de Apel, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se face din oficiu, iar interceptarea este utilă, pentru aflarea adevărului, pot servi ca mijloace de probă dacă din conținutul convorbirilor înregistrate rezultă fapte sau împrejurări de natură să contribuie la aflarea adevărului.

Autorizarea procurorului se dă pentru durata necesară înregistrării, până la cel mult 30 de zile, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Autorizarea poate fi prelungită în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

Înregistrările prevăzute în alin. 1 pot fi făcute și la cererea motivată a persoanei vătămate privind comunicările ce-i sunt adresate, cu autorizarea procurorului anume desemnat de procurorul general.

Art. 91². — Despre efectuarea înregistrărilor menționate în art. 91¹, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal în care se menționează autorizația dată de procuror pentru efectuarea interceptării, numărul sau numerele posturilor telefonice între care se poartă convorbirile, numele persoanelor care le poartă, dacă sunt cunoscute, data și ora fiecărei convorbiri în parte și numărul de ordine al rolei sau casetei pe care se face imprimarea. Convorbirile înregistrate sunt redactate integral în formă scrisă și se atașează la procesul-verbal, cu certificarea pentru autenticitate de către organul de urmărire penală, verificat și contrasemnat de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală în cauză. La procesul-verbal se atașează, de asemenea, caseta sau rola care conține înregistrarea convorbirii, în original, sigilată cu sigiliul organului de urmărire penală.

Art. 91³. — Modalitățile și condițiile de efectuare a înregistrărilor arătate în art. 91¹ și 91² sunt aplicabile și în cazul oricărei alte înregistrări a convorbirilor pe bandă magnetică, autorizate conform legii.

Art. 91⁴. — Dispozițiile art. 91¹ sunt aplicabile și în cazul înregistrării de imagini, iar procedura de certificare a acestora este cea prevăzută în art. 91², cu excepția redării în formă scrisă, după caz.

Art. 91⁵. — Mijloacele de probă prevăzute în prezenta secțiune pot fi supuse expertizei tehnice la cererea procurorului, a părților ori din oficiu.

Înregistrările prevăzute în prezenta secțiune, prezentate de părți, pot servi ca mijloace de probă, dacă nu sunt interzise de lege.“

„Mijloacele de probă

Înregistrările convorbirilor

Certificarea înregistrărilor

Alte înregistrări

Înregistrările de imagini

Verificarea mijloacelor de probă

14. Articolul 149 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Durata arestării inculpatului nu poate depăși 30 de zile, afară de cazul când ea este prelungită în condițiile legii. Termenul curge de la data emiterii mandatului când arestarea a fost dispusă după ascultarea inculpatului, iar în cazul când arestarea a fost dispusă în lipsa inculpatului, termenul curge de la prezentarea acestuia la organul judiciar care a emis mandatul.“

15. Articolul 159 alineatul 6 va avea următorul cuprins:

„Instanța se pronunță asupra prelungirii arestării preventive înainte de expirarea duratei mandatului și restituie dosarul procurorului în termen de 24 de ore de la pronunțare.“

16. Articolul 159 alineatul 7 va avea următorul cuprins:

„Încheierea prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării poate fi atacată cu recurs de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive nu este suspensiv de executare, iar recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea prelungirii arestării preventive este suspensiv de executare.“

17. Articolul 160 va avea următorul cuprins:

Art. 160. — Când în aceeași cauză se găsesc mai mulți inculpați arestați pentru care durata prelungirii arestării expiră la date diferite, prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul șef de secție din Parchetul General, care sesizează instanța potrivit art. 156 pentru unul din inculpați, va sesiza, totodată, instanța și cu privire la ceilalți inculpați.“

18. Articolul 160² alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Liberarea provizorie sub control judiciar nu se acordă în cazul în care inculpatul este recidivist ori există date care justifică temerea că va săvârși o altă infracțiune sau că va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte.“

19. Articolul 160⁴ alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Liberarea provizorie pe cauțiune nu se acordă în cazul săvârșirii infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 7 ani ori când inculpatul este recidivist, ori există date care justifică temerea că inculpatul va săvârși o altă infracțiune sau va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor materiale de probă, sau prin alte asemenea fapte.“

20. Articolul 160⁵ alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Cuantumul cauțiunii este de cel puțin 2.000.000 lei.“

21. Articolul 160⁵ alineatul 4 litera d) va avea următorul cuprins:

„d) se pronunță pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ori cu suspendarea executării sub supraveghere sau cu executarea la locul de muncă;“

22. Articolul 160¹⁰ alineatul 1 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) inculpatul nu îndeplinește, cu rea-credință, obligațiile ce-i revin potrivit art. 160² alin. 3 și art. 160⁴ alin. 2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește din nou, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat.“

23. Articolul 163 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Nu pot fi sechestrate bunuri care aparțin unei unități din cele la care se referă art. 145 din Codul penal, precum și cele exceptate de lege.“

24. Articolul 163 alineatul 6 litera a) va avea următorul cuprins:

„a) în cazul în care prin infracțiune s-a adus o pagubă avutului uneia din unitățile la care se referă art. 145 din Codul penal, fără deosebire, dacă este sau nu parte civilă constituită;“

25. Articolul 163 alineatul 6 lit. c) se abrogă.

„Procedura în cauzele cu mai mulți arestați

26. Articolul 164 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Măsurile asigurătorii dispuse de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată pot fi aduse la îndeplinire și prin organele proprii de executare ale unității păgubite, în cazul în care aceasta este una din cele la care se referă art. 145 din Codul penal.“

27. Articolul 165 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Bunurile perisabile se predau unităților comerciale cu capital majoritar de stat, potrivit profilului activității, care sunt obligate să le primească și să le valorifice de îndată.“

28. Articolul 171 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, militar în termen, militar cu termen redus, rezervist, concentrat, elev al unei unități militare de învățământ, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ ori când este arestat, chiar în altă cauză.“

29. Articolul 198 alineatul 1 partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Următoarele abateri săvârșite în cursul procesului penal se sancționează cu amendă judiciară de la 20.000 lei la 100.000 lei:“

30. Articolul 198 alineatul 1 litera c) va avea următorul cuprins:

„c) lipsa nejustificată a martorului, expertului sau interpretului legal citat;“

31. La articolul 198, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

„Lipsa nejustificată a apărătorului, ales sau desemnat din oficiu, când asistența juridică a învinuitului sau inculpatului este obligatorie, potrivit legii, se sancționează cu amendă judiciară de la 100.000 lei la 500.000 lei.“

32. Articolul 209 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 155—173, 174—177, 179, 189 alin. 3, art. 190, 191, 211 alin. 3, art. 212, 236, 236¹, 238, 239, 239¹, 250, 252, 254, 255, 257, 265, 266, 267, 267¹, 268, 273—276, 279¹, 280, 280¹, 302², 317 și 356—361 din Codul penal, în cazul infracțiunilor arătate în art. 26 pct. 2 lit. a), art. 27 pct. 1 lit. b) și c), art. 28¹ pct. 1 lit. b) și c), art. 28² pct. 1 lit. b) și art. 29 pct. 1 din acest cod, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.“

33. La articolul 217, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

„În cauzele preluate de către un organ de cercetare penală central, supravegherea se exercită de către un procuror din Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.“

34. Articolul 221 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Când prin săvârșirea unei infracțiuni s-a produs o pagubă uneia din unitățile la care se referă art. 145 din Codul penal, unitatea păgubită este obligată să sesizeze de îndată organul de urmărire penală, să prezinte situații explicative cu privire la întinderea pagubei, date cu privire la faptele prin care paguba a fost pricinuită și să se constituie parte civilă.“

35. Articolul 224 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„De asemenea, în vederea străngerii datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul de Interne, precum și din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale.“

36. Articolul 242 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Încetarea urmăririi penale are loc când se constată existența vreunuia dintre cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)—h) și j) și există învinuit sau inculpat în cauză.“

37. Articolul 243 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Organul de cercetare penală, când constată existența vreunuia dintre cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)—h) și j), înaintează procurorului dosarul împreună cu propuneri de încetare a urmăririi penale.“

38. Articolul 247 se abrogă.

„Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ

39. Articolul 249¹ va avea următorul cuprins:

Art. 249¹. — În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în temeiul art. 10 lit. b¹), executarea muștrării sau muștrării cu avertisment, prevăzute în art. 91 din Codul penal, aplicate de procuror, se face potrivit art. 487, care se aplică în mod corespunzător.

Executarea sancțiunii cu caracter administrativ a amenzii se efectuează potrivit art. 442 și 443.

Împotriva ordonanței prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în temeiul art. 10 lit. b¹) se poate face plângere în termen de 5 zile de la înștiințarea prevăzută în art. 246.

Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în alin. 3, iar dacă s-a făcut plângere și a fost respinsă, după respingerea acesteia.“

40. Articolul 262 punctul 2 litera a) alineatul 2 se abrogă.

41. Articolul 274 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„În cazurile de reluare a urmăririi penale prevăzute în art. 270 lit. a) și c), termenul de 30 de zile privitor la măsura arestării inculpatului curge de la data luării acestei măsuri, iar în cazul când dosarul se restituie de către instanță și inculpatul este arestat, termenul curge de la data primirii dosarului de către procuror.“

42. Articolul 315 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Procurorul este obligat să participe la ședințele de judecată ale judecătoriilor, în cauzele în care instanța de judecată a fost sesizată prin rechizitoriu, în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de 2 ani sau mai mare, în cauzele în care vreunul din inculpați se află în stare de detenție sau este minor, precum și în cazul în care se dispune înlocuirea pedepsei amenzii cu cea a închisorii. La ședințele de judecată privind alte infracțiuni, procurorul participă când consideră necesar.“

43. Articolul 350 alineatul 3 litera b) va avea următorul cuprins:

„b) o pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ori cu suspendarea executării sub supraveghere sau cu executare la locul de muncă.“

44. Articolul 357 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Când instanța pronunță pedeapsa închisorii sau pedeapsa închisorii cu executare la locul de muncă, în hotărâre se face mențiune că persoana condamnată este lipsită de drepturile arătate în art. 71 din Codul penal, pe durata prevăzută în același articol.“

45. Articolul 372 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„De asemenea, în apelul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța de apel nu poate agrava situația acesteia.“

46. Articolul 385¹ alineatul ultim va avea următorul cuprins:

„Nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele prevăzute în art. 362 nu au folosit calea apelului ori când apelul a fost retras, dacă legea prevede această cale de atac. Împotriva deciziilor pronunțate în apel, persoanele prevăzute în art. 362, chiar dacă nu au folosit apelul, pot declara recurs.“

47. Articolul 385⁹ alineatul 1 punctul 6 va avea următorul cuprins:

„6. urmărirea penală sau judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie;“

48. Articolul 385⁹ alineatul 1 punctul 14 va avea următorul cuprins:

„14. când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege;“

49. La articolul 385⁹ alineatul 1, după punctul 17 se introduce punctul 17¹, cu următorul cuprins:

„17¹. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii;“

50. Articolul 385⁹ alineatul 1 punctul 21 va avea următorul cuprins:

„21. când judecata în primă instanță sau în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți, sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința despre această imposibilitate.“

51. La articolul 385⁹, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

„Cazurile de casare prevăzute în alin. 1 pot fi invocate, atât cu privire la soluționarea laturii penale, cât și a laturii civile a cauzei.“

52. La articolul 385⁹, alineatul 2, care devine alineatul 3, va avea următorul cuprins:

„Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1—7, 10, 13, 14, 17¹, 19 și 20 se iau în considerare totdeauna din oficiu, iar cele de la pct. 11, 12, 15, 17 și 18 se iau în considerare din oficiu, numai când au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.“

53. Articolul 385¹⁰ alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Recursul trebuie să fie motivat, fie în scris, fie oral, în fața instanței.“

54. La articolul 385¹⁵ punctul 2, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

„În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.“

55. Articolul 406 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Totodată, instanța dispune, dacă este cazul, restituirea amenzii plătite și a averii confiscate, precum și a cheltuielilor judiciare pe care cel în favoarea căruia s-a admis revizuirea nu era ținut să le suporte, iar pentru cei condamnați la pedeapsa închisorii cu executarea la locul de muncă, restituirea cotei făcută venit la bugetul de stat și calcularea ca vechime și continuitate în muncă a duratei pedepsei executate.“

56. Articolul 407 va avea următorul cuprins:

Art. 407. — Sentințele instanței de revizuire, date potrivit art. 403 alin. 3 și art. 406 alin. 1, sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile la care se referă revizuirea, iar deciziile date în apel sunt supuse recursului.“

57. Articolul 410 alineatul 1 partea I punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege;“

58. Articolul 410 alineatul 1 partea I punctul 6 va avea următorul cuprins:

„6. când, în mod greșit, inculpatul a fost achitat pentru motivul că fapta săvârșită de el nu este prevăzută de legea penală sau când, în mod greșit, s-a dispus încetarea procesului penal pentru motivul că există autoritate de lucru judecat sau o cauză de înlăturare a răspunderii penale ori că a intervenit decesul inculpatului;“

59. La articolul 410 alineatul 1 partea I, după punctul 7 se introduce punctul 7¹, cu următorul cuprins:

„7¹. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului;“

60. La articolul 410 alineatul 1 partea II, după punctul 5 se introduce punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. judecata a avut loc fără citarea legală a părților sau cu procedura de citare neîndeplinită;“

61. La articolul 410, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

„Instanța, soluționând recursul în anulare, verifică hotărârile atacate sub aspectul tuturor motivelor de casare prevăzute în alineatele precedente, punându-le în prealabil în discuția părților.“

62. La articolul 411, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Instanțele de judecată sunt obligate ca în termen de 10 zile de la primirea cererii parchetului să trimită spre examinare dosarele în care hotărârile sunt definitive sau, după caz, să comunice, în același termen, situația judiciară a acestora.“

63. După articolul 412 se introduce articolul 412¹, care va avea următorul cuprins:

„Extinderea recursului în anulare

Art. 412¹. — Judecând recursul în anulare, instanța examinează cauza prin extindere și cu privire la părțile la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestor părți o situație mai grea.“

64. Articolul 420 va avea următorul cuprins:

„Punerea în executare a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață

Art. 420. — Pedepsa închisorii și pedepsa detențiunii pe viață se pun în executare prin emiterea mandatului de executare. Mandatul de executare se emite de instanța de executare, se întocmește în trei exemplare și cuprinde: denumirea instanței care a emis mandatul, data emiterii, datele privitoare la persoana condamnatului prevăzute în art. 70, numărul și data hotărârii care se execută și denumirea instanței care a pronunțat-o, pedeapsa pronunțată și textul de lege aplicat, timpul reținerii și arestării preventive care s-a dedus din durata pedepsei, mențiunea dacă cel condamnat este recidivist, ordinul de arestare și de deținere, semnătura președintelui, precum și ștampila acelei instanțe.“

65. Articolul 428 se abrogă.

66. Articolul 429 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care obligarea la tratament medical însoțește pedeapsa închisorii ori a detențiunii pe viață sau privește o persoană aflată în stare de deținere, comunicarea prevăzută în alin. 1 se face administrației locului de deținere.“

67. Articolul 447 va avea următorul cuprins:

„Revocarea sau anularea suspendării executării pedepsei

Art. 447. — Asupra revocării sau anulării suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute în art. 83 ori în art. 85 din Codul penal sau a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, prevăzută în art. 86⁴ ori în art. 86⁵ din Codul penal, se pronunță, din oficiu sau la sesizarea procurorului, instanța care judecă ori a judecat în prima instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea.

Dacă până la expirarea termenului de încercare nu au fost respectate obligațiile civile prevăzute în art. 84 sau cele prevăzute în art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal, partea interesată sau procurorul sesizează instanța care a pronunțat în primă instanță suspendarea, în vederea revocării suspendării executării pedepsei.“

68. După articolul 447¹ se reintroduce articolul 448, care va avea următorul cuprins:

„Înlocuirea pedepsei detențiunii pe viață

Art. 448. — Înlocuirea pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii se dispune din oficiu sau la cererea procurorului ori a celui condamnat de către instanța de executare, iar dacă cel condamnat se află în stare de deținere, instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.

Hotărârea de înlocuire, rămasă definitivă, se pune în executare potrivit dispozițiilor art. 420—423.“

69. Secțiunea II din Capitolul III al Titlului III din Partea specială se va denumi: „Amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață“.

70. Articolul 453 alineatul I prima frază va avea următorul cuprins:

„Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:“

71. Articolul 453 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Cererea de amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi făcută de procuror, de condamnat, de persoanele arătate în art. 362 alineatul ultim, iar în cazul prevăzut la lit. c) din prezentul articol, și de către conducerea unității la care lucrează condamnatul.“

72. Secțiunea III din Capitolul III al Titlului III din Partea specială se va denumi: „Întreruperea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață“.

„Cazurile de întrerupere

73. Articolul 455 va avea următorul cuprins:

Art. 455. — Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 453, la cererea persoanelor arătate în alin. 2 al aceluiași articol.“

„Amânarea sau întreruperea executării măsurii internării

74. Articolul 491¹ va avea următorul cuprins:

Art. 491¹. — Executarea măsurii educative a internării într-un centru de reeducare poate fi amânată sau întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 453 și 455.“

Art. II. — Următorii termeni din Codul de procedură penală și din alte legi cu dispoziții procesual penale se înlocuiesc astfel: „organizații de stat sau obștești“, „organizații cooperatiste sau alte organizații obștești“, „întreprinderi și organizații economice de stat, cooperatiste sau alte organizații obștești“, „organizații obștești“, „organizații prevăzute în art. 145 din Codul penal“, „unități ale unei organizații din cele prevăzute în art. 145 din Codul penal“ se înlocuiesc cu „unități la care se referă art. 145 din Codul penal“. Termenul „organizație“ se înlocuiește cu „unitate“.

Art. III. — Prevederile din Codul de procedură penală referitoare la pedeapsa complementară a confiscării averii, cu excepția art. 406 alin. 3 și art. 461 alin. 3, se abrogă.

Art. IV. — Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Ministerul Justiției este singurul autorizat să editeze și să publice, în volum, ediția oficială a Codului de procedură penală.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 5 noiembrie 1996.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Codului de procedură penală**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 noiembrie 1996.
Nr. 545.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

cu privire la constituționalitatea art. 200 alin.1 în redactarea adoptată prin Legea pentru modificarea și completarea Codului penal

Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 5 octombrie 1996 de către 102 deputați, și anume: domnii Emil Roman, Nicolae Octavian Dărămuș, Lazăr Lădariu, Gheorghe Dobre, Aurel Dragomir, Horia Pop, Ioan Pop, Petru Ioan, Costică Ciurtin, Ioan Sîntu, Petru Steola, Aurel Jecan, Corneliu Bălan, Vasile Potolinca, Gheorghe Brânzei, Vasile Ionescu, Tudor Radu, Crăciun M. Floruță, Vasile Șuta, Ioan Sonea, Nicolae Bud, Coriolan Bucur, Mircea Leonte, Ion Dumitrescu, Ioan-Cătălin Iamandi, Petrică Petre, Adrian Duță, Constantin Ivanovici, Anton Mangiurea, Gheorghe Zgondea, Francisc Toba, Daniel Frunzescu, Mircea Porojan, Florin Negoită, Nicolae Mischie, Gheorghe Roman, Ioan Costin, Ion Lazia, Vasile Dorin Munteanu, Vasile Cristea, Adrian-Constantin Pitca, Gheorghe Popa, Ionel Bondariu, Ion Corniță, Emilian Bratu, George Stănescu, Viorel Pavel, Petre Dugulescu, Valentin Argeșanu, Constantin Ionescu, Alexandru Simionovici, Ion Berciu, Barbu Pițigoi, Mircea Ioan Popa, Aurelian Paul Alecu, Emil-Teodor Popescu, Mircea Ciumara, Otto-Ernest Weber, Ion Bold, Cornel Sturza Popovici, Costel Păunescu, Ștefan Tcaciuc, Slavomir Gvozdenovici, Anton Nicolau, Iohan-Peter Babias, Feuzia Rusid, Valentin Iuliano, Emeric Feric, Tasin Gemil, Ioan Victor Pica, Leonida Lari-Iorga, Cornel Brahaș, Tudor Mohora, Grigore Răban, Teodor Vintilescu, Simion Silviu Șomîcu, Petre Țurlea, Ion Dobrescu, Nicolae Draghinea, Mitică D. Bălăeț, Constantin Emil Hoară, Dumitru Drăguț, Fănică Danilă, Mihail Părăluță, Constantin Rotaru, Gheorghe Fition, Mircea Chiostec, Eugen Costel Popescu, Florea Danciu, Anghel Stanciu, Constantin Gheorghe, Viorel Burlacu, Toader Constantinescu, Iuliu Ioan Furo, doamna Smaranda Ionescu, domnii Marcel Moldoveanu, Ioan Tănasă, Ion Hortopan, Ion Duțu, Ion Mureșan și Dan Cristian Popovici, în legătură cu neconstituționalitatea art. 200 alin. 1 în redactarea adoptată prin Legea pentru modificarea și completarea Codului penal.

În sesizare se susține, în esență, că art. 200 alin. 1, care incriminează relațiile sexuale între persoane de același sex, încalcă prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2), corelate cu art. 82 alin. (2) și art. 103 alin. (1) din Constituție.

Cu privire la dispozițiile art. 26 din Constituție, din sesizare rezultă că acestea sunt încălcate prin faptul că textul art. 200 alin. 1 nu incriminează, în toate cazurile, relațiile

homosexuale, deși acestea sunt contrare bunelor moravuri chiar și atunci când nu au loc în public sau nu produc scandal public. Or, potrivit dispozițiilor din art. 26 alin. (2) din Constituție, persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși numai dacă nu încalcă ordinea publică sau bunele moravuri, astfel încât „nici o persoană fizică nu poate invoca dreptul de a dispune de ea însăși și nici să pretindă autorităților publice să-i respecte și să-i ocrotească viața intimă, familială și privată în scopul încălcării bunelor moravuri“.

În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (2) și art. 103 alin. (1) din Constituție, privitoare la jurământul pe care autoritățile statale l-au depus angajându-se, cu invocarea ajutorului lui Dumnezeu, de a-și dăruia toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, acestea se consideră încălcate prin textul în discuție, deoarece „legalizarea homosexualității ar însemna încălcarea jurământului de către toți cei care l-au depus: președinte, prim-ministru, miniștri, membri ai Guvernului etc.“.

Pe lângă motivele de neconstituționalitate menționate mai sus, autorii sesizării expun mai multe contraargumente pentru combaterea susținătorilor textului de lege votat de Parlament. Astfel, se susține că art. 20 din Constituție, privitor la prioritatea reglementărilor internaționale față de reglementările interne, nu se aplică în toate cazurile, ci numai pentru drepturile fundamentale ale omului, între care nu se poate include sodomia. De asemenea, se susține că ar fi absurd să se dea prioritate în mod necondiționat reglementărilor internaționale, „deoarece ar însemna să acceptăm chiar și ceea ce este contrar intereselor naționale“.

În sfârșit, autorii sesizării consideră că art. 200 alin. 1, în redactarea votată de Parlament, ar avea consecințe dezastruoase și ireparabile, deoarece ar încuraja manifestările publice ale homosexualilor. Totodată, se arată că interzicerea prin lege doar a prozelitismului este o soluție iluzorie, care „duce la imposibilitatea practică de a proteja membrii normali ai societății“.

În vederea soluționării sesizării, s-au solicitat, potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale președinților Camerei Deputaților și Senatului, precum și al Guvernului.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se arată că susținerile semnatarilor sesizării sunt neîntemeiate, deoarece confundă „relațiile sexuale între persoane de același sex“ cu „abaterile“ sau „încălțările“ conștiente ale normelor de conduită, dintre persoane cu o structură biologică normală. Or, se arată în continuare, este unanim acceptat în lumea medicală, cât și în plan social, că „homosexualii și homosexualitatea“ sunt „deviații genetice“, neimputabile subiecților. Pornind tocmai de la această realitate, legiuitorul român a înțeles să sancționeze astfel de manifestări nefirești atunci când se produc „în public“ sau cu „scandal public“, ceea ce ține de voința și controlul subiectului. Așa fiind, nu mai poate fi vorba de nerecunoașterea unor drepturi și libertăți fundamentale și nici de a lăsa nepedepsite fapte care, prin gravitatea și consecințele lor, atentează la ordinea socială, la morala social-creștină.

În ceea ce privește critica semnatarilor sesizării cu privire la insuficiența incriminării doar a faptelor de prozelitism, se arată că această critică nu ține seama de dispoziția din alin. 5 al art. 200 din Codul penal, potrivit căreia se pedepsesc cu închisoare toate faptele privind „îndemnarea sau ademenirea unei persoane în vederea practicării de relații sexuale între persoane de același sex, precum și propaganda ori asocierea sau orice alte acte de prozelitism săvârșite în același scop“. În general, se arată că spiritul și litera art. 200 din Codul penal, dar mai ales ultimul alineat, demonstrează intenția clară a legiuitorului român de a sancționa relațiile sexuale între persoane de același sex, dacă s-au produs în public ori au fost urmate de scandal public, indiferent dacă autorii sau unul dintre ei fac parte integrantă din categoria „deviaților biologic“. Prin aceasta, atât societatea, cât și morala creștină sunt apărate împotriva acestor infracțiuni în aceeași măsură ca și împotriva altora.

În concluzie, se apreciază sesizarea Curții Constituționale ca fiind neîntemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că prevederile art. 200 alin. 1 din Codul penal, în redactarea din anul 1968, au fost declarate, prin deciziile Curții Constituționale nr. 81 din 15 iulie 1994 și nr. 136 din 7 decembrie 1994, ca fiind neconstituționale „în măsura în care se aplică relațiilor sexuale între persoane majore de același sex, liber consimțite, care nu sunt săvârșite în public ori nu produc scandal public“. Întrucât în sesizarea de neconstituționalitate nu se invocă motive de fond diferite de cele avute în vedere de Curtea Constituțională în soluționarea excepției de neconstituționalitate a aceluiași art. 200 alin. 1 din Codul penal, care să pună în discuție soluțiile pronunțate ori să impună modificarea lor, se susține că menținerea nemodificată a dispoziției din art. 200 alin. 1 din Codul penal, așa cum arată autorii sesizării, ar însemna

reiterarea, printr-o nouă lege, a unei prevederi declarate în parte neconstituțională, ceea ce nu este permis.

În legătură cu obiecțiile de neconstituționalitate cuprinse în sesizare, în punctul de vedere al Guvernului se consideră că acestea sunt neîntemeiate. În esență, se susține că textul de lege criticat asigură dreptul persoanei fizice la viața sa intimă și privată, drept prevăzut în art. 26 alin. (1) din Constituție, prin neincriminarea relațiilor între persoane de același sex, comise în particular. În același timp, art. 200 alin. 1 respectă și prevederile alin. (2) al art. 26 din Constituție, care permit persoanei fizice să-și exercite dreptul de a dispune de ea însăși, numai dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri, deoarece incriminează numai acele relații sexuale între persoane de același sex, care se săvârșesc în public sau care au produs scandal public, numai în acest caz aducându-se atingere ordinii publice și bunelor moravuri.

Textul de lege în discuție se consideră a fi în concordanță cu art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și cu art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care au un conținut asemănător cu cel al art. 26 din Constituția României.

Cu privire la termenul „bunele moravuri“, prevăzut în art. 26 alin. (2) din Constituție, în același punct de vedere se subliniază că, atunci când acest termen este folosit într-o normă juridică, „nu se poate face abstracție de tendințele de evoluție ale societății contemporane, inclusiv ale relațiilor interumane, chiar dacă, la un moment dat, soluțiile legislative și jurisprudențiale par a veni în contradicție cu preceptele morale tradiționale“. Se arată, de asemenea, că modificarea art. 200 alin. 1 din Codul penal a fost impusă de necesitatea punerii de acord a Codului penal cu Constituția României, care prin art. 20 a consacrat prioritatea convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului față de prevederile din dreptul intern, atunci când acestea vin în contradicție cu prevederile internaționale în materie la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg.

În fine, se mai arată că art. 200 alin. 1 din Codul penal, în redactarea votată de Parlamentul României, este în deplin acord și cu cele stabilite în Amendamentul nr. 8 al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei la Raportul asupra cererii de aderare a României la Consiliul Europei, în care se exprimă speranța că România nu va întârzia să-și modifice legislația în sensul ca art. 200 din Codul penal să nu mai considere ca infracțiune actele homosexuale săvârșite în privat, între adulții care au consimțit la aceasta.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern, raportul judecătorului-raportor, precum și concordanța textului legal ce face obiectul sesizării cu dispozițiile constituționale, reține următoarele:

În temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională constată că este competentă să soluționeze sesizarea care s-a înaintat cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Textul art. 200 alin. 1 din Codul penal, care face obiectul criticii de neconstituționalitate, este următorul:

„Relațiile sexuale între persoane de același sex, săvârșite în public sau dacă au produs scandal public, se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani“.

Semnatarii sesizării consideră că art. 26 alin. (2) din Constituție este încălcat prin dispozițiile art. 200 alin. 1, avându-se în vedere condițiile în care poate fi exercitat dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, și anume ca ea să nu încalce drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri. În același timp însă se pierde din vedere faptul că dispozițiile art. 26 din Constituție consacra un drept fundamental al persoanei și că aceste dispoziții trebuie să fie corelate cu cele ale art. 49 alin. (2) din legea fundamentală, care prevăd că restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, chiar justificată, printre altele, de necesitatea apărării „sănătății ori a moralei publice“, trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. De aceea afirmația autorilor sesizării, în sensul că persoana nu poate invoca dreptul de a dispune de ea însăși și nici să pretindă autorităților publice să-i respecte și să-i „ocrotească viața intimă, familială și privată“, nu poate fi acceptată, atât timp cât acest drept se exercită cu limitările și condiționările impuse de lege. Or, prin dispoziția din art. 200 alin. 1 din Codul penal, în redactarea în discuție, legiuitorul instituie tocmai o astfel de restrângere a dreptului persoanei de a dispune de ea însăși, consimțând liber la relații homosexuale, drept care nu se poate exercita decât sub o dublă condiție negativă alternativă: relațiile respective să nu fie practicate în public sau să nu producă scandal public, nerespectarea condițiilor făcând ca fapta să constituie infracțiune. De aceea afirmația autorilor sesizării despre o așa-numită legalizare a relațiilor homosexuale nu este reală. Legiuitorul incriminează relațiile homosexuale, dar condiționează existența infracțiunii, în configurația ei tipică, de îndeplinirea cerințelor esențiale menționate, cerințe care nu se mai întâlnesc în cazul variantelor agravante ale infracțiunii, prevăzute în art. 200 alin. 2–5 din Codul penal.

Nici invocarea dispozițiilor art. 82 alin. (2) și ale art. 103 alin. (1) din Constituție, privitoare la jurământul pe care autoritățile menționate în text sunt obligate să-l depună, cu invocarea ajutorului lui Dumnezeu, nu este de natură să susțină obiecția de neconstituționalitate, câtă vreme se au în vedere numai anumite elemente din conținutul dispozițiilor respective. Astfel, jurământul prevăzut în art. 82 alin. (2) din Constituție include și angajamentul celui care îl depune privind respectarea Constituției și a legilor țării, apărarea democrației și libertăților fundamentale ale cetățenilor și alte valori de maximă însemnătate. Or, nu se poate face abstracție de faptul că, printre drepturile și libertățile fundamentale, Constituția prevede și dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri. În condițiile și deci în limitele prevăzute în Constituție, acest drept fundamental trebuie să constituie obiect de ocrotire din partea autorităților, inclusiv ca obligație asumată prin jurământul prestat.

În ceea ce privește critica adusă de autorii sesizării privind la prioritatea reglementărilor internaționale față de cele interne, se constată că acestea nu pot fi acceptate. Astfel, se afirmă că art. 20 alin. (2) din Constituție n-ar putea fi invocat în sprijinul constituționalității textului în discuție, întrucât „sodomia“ nu poate fi inclusă printre drepturile fundamentale ale omului. Se ignoră însă faptul că nu despre un asemenea drept este vorba, ci, așa cum s-a arătat, despre dreptul fundamental la ocrotire a vieții intime, familiale și private, prevăzut în art. 26 din Constituție.

Nu poate fi acceptată nici teza că ar putea fi ignorate obligațiile asumate de țara noastră prin convenții internaționale. Potrivit art. 11 din Constituție, statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte și că tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern. Pe de altă parte, potrivit art. 20 alin. (2) din Constituție, prioritatea convențiilor internaționale, astfel cum acestea au fost interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg (Afacerea Dudgeon — 1981; Afacerea Norris — 1987; Afacerea Modinas — 1993), nu poate fi pusă în discuție, judecătorul constituțional fiind ținut deci, în pronunțarea deciziei sale, de interpretarea consacrată prin această jurisprudență.

Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. 1 din Codul penal în redactarea Codului penal din anul 1968. Prin Decizia nr. 81 din 15 iulie 1994, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 136 din 7 decembrie 1994, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 25 ianuarie 1995, Curtea Constituțională a admis în parte excepția și a constatat că dispozițiile art. 200 alin. 1 din Codul penal sunt neconstituționale, în măsura în care

se aplică relațiilor sexuale între persoane majore de același sex, liber consimțite, care nu sunt săvârșite în public ori nu produc scandal public.

După cum se poate constata, textul art. 200 alin. 1 din Codul penal, în redactarea votată de Parlament, este în concordanță deplină cu soluția Curții Constituționale, iar din

examinarea motivelor invocate de autorii obiecției de neconstituționalitate se constată că nu există nici un element nou care ar putea determina Curtea Constituțională să revină asupra deciziilor sale în această materie.

În consecință, obiecția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2), ale art. 82 alin. (2), ale art. 103 alin. (1) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Constată că dispozițiile art. 200 alin. 1, în redactarea adoptată prin Legea pentru modificarea și completarea Codului penal, sunt constituționale.

Prezenta decizie se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Deliberarea a avut loc la data de 22 octombrie 1996 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Ioan Deleanu, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

București, 22 octombrie 1996.
Nr. 123.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1996, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 643.93.90) și GEMINA PRES — S.R.L. (telefon 628.33.73), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	121.000	30.250	33.275	36.600	40.260
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	75.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	221.000	55.250	55.250	55.250	55.250
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	415.000	103.750	103.750	103.750	103.750
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	76.800	19.200	19.200	19.200	19.200
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	400.000	100.000	100.000	100.000	100.000
7.	Colecția Legislația României	48.000	12.000	13.200	14.520	15.970
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului	108.000	27.000	29.700	32.670	35.900
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	21.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	8.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	27.000	—	—	—	—

Foarte important!

Abonamentul anual vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.